

JESÚS JA TÉ DOTZE ANYS

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Cada any els pares de Jesús, amb Jesús, pujaven a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Però aquell any va ser diferent. Jesús ja té dotze anys i està a punt de fer el ritual Bar mitsvà, quan en tingui tretze, que li reconeixerà la majoria d'edat religiosa, una manera de dir que es torna responsable de si mateix sota la llei jueva: Bar mitsvà vol dir «fill del manament». Les noies, en canvi, fan el seu ritual, el Bat mitsvà, un any abans, als dotze anys. Per a tots suposa l'obligació d'observar els 613 manaments de la Torà.

Aquests primers dotze anys han estat fonamentals per a Jesús. Els pares li han ensenyat tot el que podien pel que fa a tot: els costums, l'ètica, la religió... Com qualsevol nen, ell ha anat creixent i ha anat avançant en l'enteniment. Els seus pares l'han tractat amb respecte, però amb tota la responsabilitat de corregir-lo quan calia, perquè Jesús, abans de ser plenament home, va ser plenament nen i no podem imaginar falsament que mai no havia fet cap trapelleria.

Aquell any va ser diferent. Jesús no es va perdre, es va quedar al temple proclamant entusiasmat el salm 83: «Que n'és, d'amable, el vostre temple, Senyor de l'univers. Tot jo sospiro i em deleixo pels atris del Senyor. Ple de goig, i amb tot el cor, aclamo el Déu que m'és vida. Feliç el qui viu a casa vostra lloant-vos cada dia. Feliços els qui s'acullen als vostres murs: emprenen amb amor el camí».

Quin gust, per a ell, estar assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los parlar del seu Pare i fent-los preguntes. Que bé que la societat jueva permetés que els nois tot just adolescents poguessin parlar de coses de grans amb els grans. Però, així i tot, «tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes».

Els pares de Jesús no l'entenen quan el troben i els diu que només podia estar a casa del seu Pare. Ells també són els seus pares. Per a tots tres suposa una nova etapa, una maduresa, un deixar anar. És aquí quan Maria recorda les paraules d'Anna a Elí, com hem llegit en la primera lectura i les fa seves: «jo l'hi cedixo: serà d'ell tota la vida».

A partir d'ara tots tres faran el seu camí més profundament, tant individualment com fent família. Cadascú haurà de fer el seu procés per entendre allò difícil d'entendre, que comparteixen la vida quotidiana amb el fill de Déu. Els pares faran seves les paraules que hem proclamat amb l'al·leluia: «Obriu, Senyor, el nostre cor, perquè escoltem atentament les paraules del vostre Fill». I Jesús estarà pendent sempre d'escoltar atentament les paraules del Pare.

Una nova manera de relacionar-se es fa possible i arribarà el moment que el temple ja no serà tan important perquè els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat, com dirà Jesús a la samaritana.